





Jim Hawkins era un xiquet molt espavilat. Treballava en una posada. I en aquella posada hi havia un mariner que es passava els dies bevent i cantant. El mariner tenia el mapa d'un tresor.

Un bon dia, un pirata malcarat entrà per la porta. El mariner el coneixia. Era d'una banda de pirates que buscaven el mapa del tresor.

–Per fi t'hem trobat! Volem el mapa del tresor! –va dir el pirata.

–Això sí que no! El mapa és meu! –li contestà el mariner.





El mariner va traure l'espasa tot enfurismat.

–Vos mataré a tots, lladres! –cridà.

El pirata va fugir corrents. Però el mariner no pogué seguir-lo. Un fort dolor al pit el va fer caure a terra.

–Jim, auxili! –cridà.

El xiquet de la posada va córrer al seu costat.

–Són pirates! –li digué el mariner–. Volen el meu mapa.

El mariner li va dir a Jim que tenia el mapa en la seva habitació, en un cofre. Tot seguit, al mariner se li tancaren els ulls. No va poder dir res més. S'havia mort.





Jim va fugir amb el cofre. Corre que correràs,  
va anar a la mansió de Sir John, que era amic  
de la família. Allí estava també el metge del  
poble. I el xiquet els contà, als dos, què havia  
passat a la posada.

Aleshores obriren el cofre.

Quan van veure el mapa, posaren uns  
ulls com unes taronges.

–És el mapa d'un tresor!

–I els pirates el busquen! –va dir  
Jim.

–Però nosaltres tenim el mapa.  
Nosaltres trobarem el tresor –va dir Sir  
John.